

متن پرسش

باسمه تعالی سلام بر استاد گرانقدر: در کتاب «رمضان دریچه رؤیت» تاکید بر جوع و خوراک در حد «اکل ما لابد منه» تاکید بسیار شده است. «گرسنگی بکشید و بر بدنهایتان سخت بگیرید شاید دل‌هایتان خداوند متعال را ببینید.» ص ۳۲ «جوع و گرسنگی شروع لازمی است، هیچ کس به جایی نرسید مگر این که خورش او جوع باشد.» من برای حفظ سلامتی و افزایش نیروی بدنی به نیت حفظ آمادگی برای زمان ظهور، هم کوه می روم هم بدنسازی. انجام این ورزشها با گرسنگی جور در نمی آید. البته از فرهنگ روزه های مستحبی دور نیستم و به مناسبت‌هایی روزه می‌گیرم. بفرمایید اکنون چه باید بکنم؟ به جوع رجوع کنم و قید آمادگی جسمانی را بزنم؟ یا هم ورزش کنم و هم گرسنگی بکشم. و یا روش فعلی آسیبی به سلوک نمی زند و همین راه را ادامه دهم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر می‌کنم نظر آخر درست باشد که بین گرسنگی و ورزش را جمع کنیم. زیرا بنا نیست با گرسنگی، بُنیهِ انسان تحلیل رود. موفق باشید